

2) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende: Skal artikel 1, litra c), i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radio-spredningsvirksomhed som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed fortolkes således, at tillige meddelelser under udsendelser eller dele af udsendelser, hvorigennem tv-spredningsforetagendet giver seerne mulighed for gennem direkte opkald til overtakserede telefonnumre, og således mod betaling, at deltage i en konkurrence foranstaltet af dette tv-spredningsforetagende selv, skal betragtes som »fjernsynsreklame«?

⁽¹⁾ EFT L 298, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 202, s. 60.

Appel iværksat den 4. maj 2006 af Cementbouw Handel & Industrie BV til prøvelse af dom afsagt den 23. februar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-282/02 — Cementbouw Handel & Industrie BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-202/06 P)

(2006/C 178/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Cementbouw Handel & Industrie BV (ved lawyers W. Knibbeler, O. Brouwer og P.J. Kreijger)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af dommen afsagt den 23. februar 2006 af Retten i Første Instans, hvorved:

- a) Kommissionen blev frifundet
- b) appellanten pålagdes at betale sagens omkostninger.

— Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Retten, såfremt det skønnes formålstjenligt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans i dommen af 23. februar 2006

a) har foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 1, 2 og artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december 1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, som ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 (fusionsforordning) ⁽¹⁾ og

b) har tilsidesat proportionalitetsprincippet og foretaget en urigtig fortolkning og anvendelse af fusionsforordningens artikel 8, stk. 2

hvilket førte til, at Retten med urette frifandt Kommissionen og undlod at annullere Kommissionens beslutning, for så vidt som denne beslutning forkastede de af appellanten og Haniel oprindeligt fremsatte tilsagn som utilstrækkelige.

⁽¹⁾ EFT L 180, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Groningen (Nederlandene) den 2. maj 2006 — Essent Netwerk Noord BV m.fl. mod Aluminium Delfzijl BV

(Sag C-206/06)

(2006/C 178/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Groningen (Nederlandene)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Essent Netwerk Noord BV

Sagsøgt: Aluminium Delfzijl BV

De øvrige parter i sagen: B.V. Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Saranne BV, BV Nederlands Electriciteit Administratiekantoor, Den Nederlandske Stat (Økonomiministeriet)

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal EF-traktatens artikel 25 og artikel 90 fortolkes således, at de er til hinder for en lovbestemmelse, i henhold til hvilken indenlandske elektricitetskunder i en overgangsperiode (fra den 31. august 2000 til og med den 31. december 2000) skal betale et pristillæg til deres systemoperatør for de mængder elektricitet, der er transporteret til brug for dem, når dette tillæg af systemoperatøren skal betales til et af lovgiver hertil udpeget selskab til afholdelse af ikke-markedskonforme omkostninger, som er opstået som følge af forpligtelser påtaget eller investeringer foretaget af dette selskab før liberaliseringen af elektricitetsmarkedet, og dette selskab
  - er det fælles datterselskab af de fire indenlandske produktionsvirksomheder,
  - i den pågældende periode (2000) er den eneste ansvarlige for de ikke-markedskonforme omkostninger, som opstår i dette år,
  - til dækning af disse omkostninger i dette år ubestridt har haft behov for et beløb på 400 mio. NLG (181 512 086,40 EUR), og
  - såfremt provenuet af pristillægget overstiger det nævnte beløb, skal betale overskuddet til ministeriet?
2. Opfylder den i det første nævnte ordning betingelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 1?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'arbitrage den 10. maj 2006 — Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon mod Gouvernement flamand

(Sag C-212/06)

(2006/C 178/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'arbitrage

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gouvernement de la Communauté française, Gouvernement wallon

Sagsøgt: Gouvernement flamand

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en plejeforsikringsordning, (a) som er indført af et autonomt fællesskab i en føderal stat, der er medlem af Det Europæiske Fællesskab, (b) som finder anvendelse på personer, der er bosat på en del af denne føderale stats territorium, hvorpå dette autonome fællesskab har kompetence, (c) som giver ret til, at denne ordning afholder udgifter til støtteydelse og ikke-lægelige ydelser for personer, der lider af en langvarig og alvorlig nedsat evne til at tage vare på sig selv, og som er tilsluttet ordningen, i form af et fast tilskud til de udgifter, der er knyttet hertil, og (d) som finansieres dels af årlige bidrag fra de tilsluttede personer, dels af et bidrag, der tages fra det pågældende autonome fællesskabs budget, en ordning, der er omfattet af det materielle anvendelsesområde for Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (*), således som det er defineret i forordningens artikel 4?
- 2) Hvis det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Skal forordningen, navnlig artikel 2, 3 og 13, og så vidt de finder anvendelse, artikel 18, 19, 20, 25 og 28, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for, at et autonomt fællesskab i en føderal stat, der er medlem af Det Europæiske Fællesskab, vedtager bestemmelser, som ved udøvelsen af dets kompetencer begrænser adgangen til at blive forsikret og drage fordel af en social sikringsordning i forordningens forstand for personer, der er bosat på det territorium, hvor dette autonome fællesskab har kompetence, og for så vidt angår EU-borgere, for personer, der er ansat på dette område eller er bosat i en anden medlemsstat, med udelukkelse af personer, uanset deres nationalitet, der er bosat på en anden del af den føderale stats territorium, for hvilket et andet autonomt fællesskab har kompetence?
- 3) Skal EF-traktatens artikel 18, 39 og 43 fortolkes således, at de er til hinder for, at et autonomt fællesskab i en føderal stat, der er medlem af Det Europæiske Fællesskab, vedtager bestemmelser, som ved udøvelsen af dets kompetencer begrænser adgangen til at blive forsikret og drage fordel af en social sikringsordning i forordningens forstand for personer, der er bosat på det territorium, hvor dette autonome fællesskab har kompetence, og for så vidt angår EU-borgere, for personer, der er ansat på dette område eller er bosat i en anden medlemsstat, med udelukkelse af personer, uanset deres nationalitet, der er bosat på en anden del af den føderale stats territorium, for hvilket et andet autonomt fællesskab har kompetence?